

synsmandstegn, m. m., hvortil er medgaaet 28 Rd., og man har endvidere maattet ansee det nødvendigt ved hver af de 2 aabne Porte at lade anbringe et lidet malet, med en Bænk forsynet, Brædehuus til Beskyttelse for Vetsjentene mod Uveir, der tilsammen ville koste 80 Rd. Den samlede Udgift vil saaledes for Finantsaaret 1856—57 udgjøre 1,188 Rd., hvilket Beløb Ministeriet, da der ikke til dets Udredelse kan blive Noget tilovers af den Sum, der ved Finantsloven af 28de Febr. d. A. er bevilget til Udgifter ved de offentlige Lysthaver, forventer tilskaaet ved Tilskudsbevilling.

ad 9. Paa den Indenrigsministeriet i sin Tid tilstillede Generalsfortegnelse over den Godtgjorelse, som i Henhold til Lov af 7de Septbr. 1853 af vedkommende Commission er tilskaaet Communerne i Ringkjøbing Amt for i Krigsaarene præstereede militaere Tribefordringer, findes Arnborg Sogn opført med 14 Rd., hvilket Beløb ogsaa senere er udbetalt Samme. I Slutningen af Marts Maaned 1856 har imidlertid Amtmanden over bemeldte Amt, foranlediget ved gjentagende for Amtet ført Klage over, at Sognet ikke var tilbeelt en saa stor Erstatning, som det retteligen tilkom, gjort opmærksom paa, at Arnborg Sogn i sin Tid i 2de Anmeldelser har gjort Fordring paa et Beløb af ialt 53 Rd. 40 Sk., at Rigtigheden af disse Anmeldelser er erkjendt ved Amtets Bemærkninger til de fremkomne Anmeldelser, der ere tiltraadte af Commissionens andre Medlemmer, samt at disse Bemærkninger tillige udvise, at Sognets Fordring efter den ene Anmeldelse kun er opført med 4 Rd. istedetfor 43 Rd., hvilken Feilskrift antages at hidrøre fra, at Hovedsummen paa Anmeldelsen staaer noget utydeligt udført. Bemeldte Amtmand, som med Hensyn hertil har antaget, at der utvivlsomt tilkommer Arnborg Sogn en yderligere Godtgjorelse af 39 Rd., har til Ministeriet indstillet, at dette Beløb endvidere foranstaltes udbetalt. Da det, efter hvad af Amtet saaledes er oplyst, maa erkjendes, at Communen har et billigt Krav paa den omspurgte yderligere Erstatning, men Ministeriet ikke til sin Disposition har Fonds, hvoraf denne nu kan udredes, anbefales sammes Udbetaling til Rigsdagens Approbation.

ad § 3.

ad 1. Efterat en Vagtmester ved Kjøbenhavns Politiearrest, hvis Gage blev afholdt med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af Communens Kasse ved Døden var afgaaet i Sommeren 1853, anholdt hans Enke om at blive tilskaaet Pension af Statskassen, i Lighed med hvad der var blevet tilskaaet hende af Communens Kasse. Nagtet Pensionsloven ikke i Almindelighed hjemler den Klasse af Bestillingsmænd, hvortil den Afdøde hørte, eller deres Enkers Udgang til Pension af Statskassen, har Justitsministeriet dog ikke kunnet sjonne rettere, end at de af fornævnte Besjente, som ere blevne ansatte, inden Pensionsloven emanerede, have Krav paa i Medfør af de tidligere gjældende Bestemmelser (sfr. allerhøiit Rescript af 4de Mai 1770) for deres og deres eventuelle Enkers Vedkommende at erholde Pension af Statskassen i samme Forhold, som deres Gage deraf afholdes. Ministeriet har derfor taget under Overveielse, om ikke dette Forhold kunde ordnes ved Lov; men, da den paagjældende Enke ikke kunde affee en saa væsentlig Deel af sine ringe Indtægter i den Tid, der vilde hengaae, inden en saadan Lov kunde vedtages af Rigsdagen, har Ministeriet troet at burde komme hende til Hjælp ved foreløbigt af Ministeriets Understøttelseskasse at lade hende udbetale et saa stort Beløb, som under den ansførte Forudsætning efter Reglerne i Pensionsloven af 5te Januar 1851 kunde tilkomme hende fra Mandens Dødsdag indtil Udgangen af det forløbne Finantsaar, med 120 Rd. 43 Sk. Af den ved Finantsloven til Understøttelseskassen bevilgede Sum er imidlertid